

Avund

En novell av
Axel Österholm

Kapitel 1

Hon sprang. Så fort hon kunde. Hon flåsade och kände hur hjärtat klappade fortare och fortare. Lyktstolpe efter lyktstolpe sprang hon förbi. Men vägen tog snart slut... Och där var den stora parken. Den var inte upplyst. Det var både bra och dåligt. Det bra var att hon inte kunde hittas lika lätt där. Det dåliga var att hon inte kunde få hjälp av någon. Inte i det mörker som var i parken. Hon hörde röster ropa. Där är hon! Nu är det slut tänkte hon. Hon bara sprang och sprang in i den mörka parken...

Bizzt! Bizzt! Bizzt!

Den morgontrötta Lena Windström tittade trött på sin mobiltelefon. 07.30 stod det med små vita siffror på den lilla mobilskärmen. Lena tog på sig den vita morgonrocken och ställde sig för att göra frukost till sina barn. Lenas man hade åkt för två timmar sedan. Han skulle flyga och behövde vara i tid till avgången. "Mamma?" Sa femårige Viktor "Ja vad är det älskling?" "Jo kan vi inte köpa lego i morgon?" "Det som jag vill ha i födelsedagspresent?" "Men snälla Viktor det är din födelsedag om tre månader." "Nä men jag kan väl få presenten i förväg?" "Nej Viktor du får vänta och leka med ditt gamla lego innan din födelsedag" Lena satte sig och läste gårdagens Aftonbladet medan Viktor dystert gick mot sitt rum. "Men kom nu Viktor jag har gjort frukost till dig här!" "Men ska inte Leo också äta frukost?" sa Viktor medan han satte sig vid bordet och tog sin skinksmörgås. "Nä han får sova morgon i dag för hans fröken mejlade mig i går och sa att hon blir kvar hemma och man måste ändra i planeringen och då får han tid över till att sova" Nä vad orättvist sa Viktor och drack upp sin apelsinjos. "Men gå och ta på dig kläderna nu för du har ingen sovmorgon" Sa Lena medan hon slog ihop tidningen. Lenas andra son Leo gick i femman och var bror till Viktor. När de var klara satte de sig i den blåa Volvon. Det var inte så himla långt till skolan. Men det är trafik nära skolan och därför tycker inte Lena om att Viktor går där ensam. Leo kan det utan vidare, Men Leo är trots allt elva år. Just när Lena skulle gå från skolan fick hon ett larm: "Mord i Djurgårdsparken, Lena kan du komma fort?" "Jag upprepar mord i Djurgårdsparken kom fort!" "Ja jag kommer direkt" sa Lena. En av Viktors kompis mamma tittade förskräckt på Lena "Hej då Viktor pappa hämtar vid sextiden." Lena sprang ut till bilen och körde till Djurgårdsparken.

Lena hade inte ett helt vanligt jobb. Hon var kriminalkommissarie och löste massor av brott i Sverige. Främst i Stockholm. Hon var van vid uttryckningar, Det händer att hon måste kliva upp halv tre på morgonen. Den blåa polisbilen stannade på en liten smal grusgång som var en av de flera små gångarna som ledde in i parken. De blåa polisbanden som det stog avspärrat på vajade i den lätta brisen. Djurgårdsparken var en ganska liten park. Den var ganska tätvuxen och hade små stigar och grusgångar in till parkens hjärta. Lena mötte två av sina kollegor Anders Lindgren och Hanna Svensson. "Hej Lena" Sa Hanna med en lite äcklad skymt i ansiktet. "Ja..." "Det... Är ett väldigt brutalt mord." Sa Anders och höll upp de blå avspärrningsbanden. "Ja det får jag väl se" Sa Lena och böjde sig för att komma genom banden. "Så ni vaktar brottsplatsen?" Undrade Lena nyfiket "Ja... Men vi byter skift snart" Sa Hanna och log ett svagt leende" Hon träffade sin närmsta kollega Stig Forssten "Hej Lena jag undrade just var du var, Men nu är du i alla fall här så då kan vi börja" Ja vad har hänt?" Sa Lena med allvarlig min. "Jo vad vi vet så är det en kvinna i 20-årsåldern" De hade gått på en liten stig, Och man såg nu att tre andra kollegor stod och tittade nedåt i en robuske. Där såg Lena en ung kvinna med slitna kläder och ett stort jack vid bröstet. Hon hade en halvöppen mun som det hade runnit blod ur. Ögonlocken var öppna och hennes tomma blick stirrade ut i tomma intet. Hon hade en söndersliten jeansjacka och en svart sönderriven kjol. Hon hade strumpbyxor och ett par gym-paskor. Det kändes på något sätt att kvinnan hade sträckt sig efter handväskan just när hon dog. Handväskan var stor och svart och låg i gräset en halv meter ifrån kroppen. "En man hittade henne vid sex tiden på morgonen när han gick med sin hund" Sa Stig och tittade på Lena som tittade ner på kroppen. "Det verkar som ett knivfall men vi vet inte än" Sa Stig och kliade sig i huvudet. "Vi tror att det är lungan och levern som blev mest skadad. Och att hon förblödde." Men vi vet inte än. "Vår kriminaltekniker är på plats men han kommer om fem sekunder han skulle först ta på sig sina utredningskläder" "Har man hittat några spår?" "Ja ett halvt sko av tryck men inget mer. Dessutom så tror vi att det är från mannen som hittade kroppen" Sa stig och tittade ner mot kroppen medan han höll på att anteckna något på en liten lapp. "Skulle du kunna visa mig det där skoavtrycket medan kriminalteknikern kan undersöka i detalj. Skoavtrycket var ganska otydligt men det verkade inte som om det var från någon hundägare direkt. Det såg liksom ut som om någon hade sprungit och lagt mycket tyngd i leran för man såg tydligt avtrycket. "Har ni fotat detta?" undrade Lena "Ja vad då?" Sa Stig och tittade undrade på Lena. "Nej men bättre en ett spår en inget." Lena gick till kroppen och studerade den noga. Det var många revor på kläderna. Som om någon hade rivit med något vasst föremål. Hon hade några rivmärken i ansiktet. "När ska vi ta bort kroppen?" Undrade Lena. "Det är kriminalteknikern som bestämmer för han håller på med en noggrann genomsökning" Sa en av Lenas kollegor Karl. "Men själv gissar jag vid tretiden" Karl gick till sina andra kollegor och började prata med dem i stället. Timmarna går och dagen sjunker mot sitt slut. Kroppen har transporterats från brottsplatsen till ett bårhus utanför Stockholm där kroppen senare i veckan ska obduceras. Lena och hennes kollegor håller på att packa ihop för dagen och nästan alla är trötta.

När Lena kommer hem är det nästan helt mörkt ute. Det märks att det är september redan. Markus Lenas man har lagat mat till barnen och ska hämta Leo hos en kompis. Lena hittar Viktor i sitt rum där han sitter och leker med sitt gamla lego för sig själv. Han tittar upp på Lena och frågar "Snälla skulle jag få mitt lego nu?" "Men Viktor det är faktiskt

två månader kvar” Hon går fram till Viktor och stryker honom över det bruna kort stubbade håret. ”De är inte långt till din födelsedag” ”Var är pappa?” ”Men försök dig inte på honom nu!” Lena är en expert att känna på sig att något går för långt och när Viktor som vanligtvis söker sig till andra vuxna bara för att han vill ha något.. ”Men var är han?” ”Han är och hämtar Leo hos Max” ”Hur var det föresten i skolan i dag?” ”De var bra jag lekte med Alex och Kalle för det mesta” Svarade Viktor medan han byggde på sin stora legoborg. Både Leo och Viktor har många vänner. Viktor leker ofta med Alexander Kalle och Nora i skolan. Leo leker med olika hela tiden. De båda är ofta hos kompisar. ”Jaha... Pappa har väl lagat mat?” ”Ja” Sa Viktor ”Och det var jättegott!” ”Vad bra” Säger Lena och går från rummet till köket för att ta ett glas vatten. De kalla klunkarna släcker den stora törst som Lena fick. Hon sätter sig i den stora svarta tv-soffan och zappar mellan kanalerna. Hon stannar på tv-fyranyheterna och tittar vad mer som har hänt under dagen. Efter några långa reportage kommer en av de nyheter som i alla fall handlar lite om Stockholm. ”I dag hittades en 21-årig kvinna brutalt mördad i norra Djurgårdsparken, polisen håller på med en noggrann utredning.” Jaha tänker Lena. Media är väldigt snabb.

Markus och Leo kommer fem minuter efter sju. ”Hej hej Leo!” ”Hej mamma” Säger Leo som värkar glad. ”Hur var det hos Max?” ”Bra vi hade jätteroligt!” Leo går in på sitt rum och sätter på datorn. ”Hur var det i dag då? Hänt något spännande?” Undrar Markus medan han slänger sina bilnycklar på hallbyrån. ”Ja det var ett mord i djurgårdsparken inget mer. ”Fick ni hålla på länge?” ”Ja men kroppen var inte på brottsplatsen så himla länge, hur var det för dig i dag?” ”Mycket flyg och lite möte, inget mer.” ”Jaha, Men jag hörde att du hade lagat mat till killarna.” ”Ja Leo skulle ju till Max och jag räknade inte att han skulle få någon mat så jag lagade pasta och lite köttbullar.” ”Vad gullig du är” sa Lena och kände hur det kurrade i magen. Lena tog en macka senare på kvällen men inget mer. Hon lade sig i god tid för att hinna till jobbet i tid. Lena vaknade sent. Lite för sent.

Hon fick nästan springa till bilen på grund av att hon försov sig. Hon slog upp de silvriga metalldörrarna till obducentsalen, Men det var helt tomt. Lena tog upp telefonen och letade efter Stigs nummer. ”Hej det är Stig Strömmsten?” ”Hej Lena här, Var är du?” ”På Karolinska var är du?” ”På bårhuset - varför är du på Karolinska?” ”Jag och en rättsläkare röntgar liket på förhand innan vi obducerar det” ”Jaha! Jag kommer.” Väl på Karolinska såg Lena hur de röntgade liket och sedan fick de kolla på en datorskärm. ”Här ser vi att levern är väldigt skadad och har ett inte så stort men väldigt djupt jack i levern.” Den kvinnlige rättsläkaren vid namn Sofia tittade på både Stig och Lena och fortsatte. ”På högra lungan verkar det ha samlas lite blod. Men det är inte helt tydligt.” ”Lite inre blödningar men inget mer som tyder på att det fanns något mer.” Sofia harklade sig och sa ”Jo det ser ut som att jacket även är så långt att det når till bröstet men det är bara ett rivmärke.” Då slog sig Lena av en sak. ”Stig, vi måste återvända snart till polishuset. Jag tror att kvinnan dog på ett annat ställe en i en buske...

Fortsättning följer....